

FOAIA CREȘTINULUI ORTODOX
DIN PESCARA ȘI PROVINCIA
PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ PESCARA

SFÂNTUL ȘI DREPTUL SIMEON ȘI SFÂNTA PROROCIȚĂ ANA

(3 FEB)

Pericopa Apostolică la Duminica dinaintea
Înălțării Sfintei Cruci

Gândul acesta să fie în voi care era și în Hristos Iisus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preainălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume; Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de dedesubt. Și să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. **Filipeni II, 5-11**

Vedeți cu ce fel de litere v-am scris eu, cu mâna mea. Câți vor să placă în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prigoniți pentru crucea lui Hristos. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc să vă tăiați voi împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume! Că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, - pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De acum înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu, semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin. **Galateni VI, 11-18**

Evanghelia la Duminica dinaintea Înălțării
Sfintei Cruci

Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă, Și, apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea. Și pe când mergeau ei, El a intrat într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la

picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Și, răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Și când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericiți sunt sânii pe care i-ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc. **Luca X, 33-42; XI, 27-28**

Și nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea. **Ioan III, 13-1**

Maica Domnului, "un templu viu pentru
Dumnezeu"

A fost nevoie ca o mamă să fie pregătită pentru a-L naște pe Ziditor, pentru re-facerea din temelii a întregii umanități. Ea trebuia să fie fecioară, căci așa după cum primul om s-a născut din pământ virgin, tot astfel re-facerea trebuia să se petreacă printr-un pântec feciorelnic, iar nu dintr-o plăcere trecătoare, fie ea și legitimă.

Așa trebuia să fie săvârșită nașterea Ziditorului, căci Dumnezeu a primit să Se nască pentru izbăvirea celui rob de plăcere. Cine a fost așadar vrednic de aceasta?

Un nou an bisericesc debutează toamna, pe 1 septembrie, pentru că, potrivit vechii tradiții iudaice, toamna a început istoria omului în raiul pe care i-l pregătise Dumnezeu. Iar prima sărbătoare pe care o găsim în calendar, pe 8 septembrie, este, deloc întâmplător, cea a Nașterii Maicii Domnului. Este fixată în ziua a opta pentru a arăta strânsa legătură pe care acest praznic împărătesc îl are cu mântuirea noastră, întrucât cifra 8 reprezintă, în teologie, simbolul vieții veșnice. După cele șapte zile ale creației, va veni, la sfârșitul

lumii, ceea ce numim ziua a opta, când lumea va fi judecată și vom avea un cer nou și un pământ nou.

Avem, așadar, în fiecare an, ca primă sărbătoare, tocmai pe aceasta - numită în popor și Sântă Măria mică, spre deosebire de Adormirea Maicii Domnului, care este Sântă Măria mare - pentru că, prin nașterea Fecioarei se pune începutul mântuirii noastre. Întrucât tatăl Fecioarei Maria, Ioachim, își trăgea obârșia din Natan, fiul lui David, iar mama sa, Ana, era din neamul lui Aaron, putem spune că Maica Domnului era, după tată, din neam împărătesc, iar după mamă din neam arhieresc. Nu este lipsit de semnificație acest amănunt întrucât Cel Căruia îi va da naștere, Iisus Hristos, este numit și Împăratul împăraților sau Marele Arhieru. Sfântul Nicodim Aghioritul ne spune că această naștere a Maicii Domnului este cu totul deosebită și unică în întreg Vechiul Testament. Cu toate că și alte femei au născut după ce multă vreme au fost sterpe, cum ar fi Sara, Rahila sau mama lui Samson, acestea toate au născut nu fete, ci băieți. Prima și singura care a născut fată a fost Ana cea stearpă și aceasta arată rolul, unic în istorie, care se pregătea pentru Maria, acela de a-L aduce pe pământ pe Mântuitorul.

Cel mai adesea, Maica Domnului a fost numită în teologie ca fiind A doua Evă sau Eva cea Nouă, prin analogie cu numele de Noul Adam ce s-a dat lui Hristos, Cel ce a restaurat chipul omului căzut în păcatul strămoșesc. În cartea Facerii știm că există un blestem al lui Dumnezeu adresat șarpelui celui viclean: "Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul" (Facere 3, 15). Femeia de care se vorbește aici este Maica Domnului, cea despre care noi spunem, în acatistul închinat ei, că este "izbăvirea lacrimilor Evei". Căci dacă printr-o femeie, Eva, a intrat în lume păcatul, tot printr-o femeie, Fecioara Maria, a venit și mântuirea neamului omenesc. Eva a auzit de la Dumnezeu, înainte de a fi alungată din Eden, cuvintele: "în dureri vei naște fii", în timp ce Sfânta Fecioară a auzit din glasul arhanghelului: "Bucură-te cea plină de har!". Eva a mai auzit, tot în acel moment: "atrăsă vei fi către bărbatul tău și el te va stăpâni", iar Maria a primit în inima sa cuvintele: "Domnul este cu tine!", căci ea nu a cunoscut bărbat, ci a fost umbră de puterea lui Dumnezeu atunci când l-a zămislit pe Iisus.

Cinstirea Fecioarei Maria este mai presus de cea acordată oricărui om, indiferent de sfințenia acestuia, dar nu este mai presus de cea acordată lui Dumnezeu Însuși. Dincolo de argumentele scripturistice sau cele din scrierile Sfinților Părinți, ca temei pentru cinstirea care se cuvine să o acordăm Maicii Domnului este un lucru extrem de simplu și pe înțelesul tuturor: atâta vreme cât Îl mărturisim pe Iisus Hristos ca Dumnezeu și Îl slăvim în rugăciunile noastre, nu putem să nu lăudăm și să nu cinstim pe Maica Sa! Căci cine poate să despartă pe Maică de Fiul său? Sau cum putem să ne amăgim că Îl iubim pe Dumnezeu, dar să vorbim despre Maica Sa ca

despre o femeie oarecare? Există, din păcate, chiar între cei care se numesc pe sine creștini, unii care spun că Maica Domnului nu a fost decât o femeie virtuoasă, dar căreia îi neagă pururea fecioria. Cât de mare poate fi rățacirea unora ca aceștia ne dăm seama și din faptul că până și musulmanii, deși nu-L mărturisesc pe Iisus ca Fiul al Dumnezeu, ci doar ca pe unul dintre marii prooroci, totuși în Coran menționează că Acesta S-a născut din Fecioara Maria în chip supranatural.

"Întruparea presupune o mamă și o sarcină"

Despre Maica Domnului există, și în limba română, o literatură extrem de bogată. Cu toate acestea, abia acum a fost publicată (mai exact, luna trecută) o lucrare care să cuprindă toate informațiile esențiale despre viața sa. Volumul "Viața Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria", publicat de Editura Doxologia a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, este, putem spune fără nici un fel de ezitare, cea mai completă lucrare despre cea care s-a învrednicit a primi în pântec pe Însuși Fiul lui Dumnezeu. Dincolo de cantitatea impresionantă de informații (ce se regăsesc în cele 556 de pagini alb-negru și cele 48 de pagini color, cu ilustrații), volumul surprinde prin faptul că oferă cititorului toate sursele credibile ce ne vorbesc despre Maica Domnului. Sunt prezente trimiteri la Vechiul și Noul Testament, cuvinte ale Sfinților Părinți și ale unor scriitori bisericești, elemente iconografice, dar și acele surse apocrife care contribuie la elaborarea unei teologii mariologice. Iar pentru că trăim într-o epocă a vizualului (dar mai ales pentru că imaginea este folosită de Biserică din cele mai vechi timpuri, spre a transmite sau întări mesajul său), deseori se regăsesc în text trimiteri la anexele color ce cuprind icoane sau fresce reprezentative, fotografii ale unor locuri menționate în viața Maicii Domnului sau hărți ale locurilor pe unde a peregrinat pe acest pământ.

Este o carte eveniment, cu alură de enciclopedie, dar și cu o anumită căldură ce răzbate din modul în care sunt prezentate date dintre cele mai diverse, de la tâlcuiri de o uimitoare profunzime și sensibilitate până la plastice descrieri ale traiului de zi cu zi sau ale unor rânduieli specifice societății în care a trăit Fecioara Maria. Spre exemplificare, am să închei cu un cuvânt al Sfântului Fotie (de la pagina 38), care, în omilia sa la praznicul Nașterii Maicii Domnului, explică: "După ce Dumnezeu a dăruit omului bucuria Raiului și stăpânirea asupra oricărui lucru din Grădina aceea, a găsit de cuviință ca acela care fusese investit cu o atât de mare autoritate, să fie disciplinat și învățat printr-o oarecare poruncă. Dar, chiar și după săvârșirea păcatului, Ziditorul nu a trecut cu vederea fapăturile Sale, deși căzuseră într-o așa de mare greșală. A fost nevoie, de aceea, ca una dintre Persoanele Sfintei Treimi să se facă om ca să arate că refacerea, ca și facerea, a fost propria Lui lucrare. Astfel, întruparea presupune o mamă și o sarcină. Așadar, a fost nevoie ca o mamă să fie pregătită pentru a-L naște pe

Ziditor, pentru re-facerea din temelii a întregii umanități. Ea trebuia să fie fecioară, căci așa după cum primul om s-a născut din pământ virgin, tot astfel re-facerea trebuia să se petreacă printr-un pântec feciorelnic, iar nu dintr-o plăcere trecătoare, fie ea și legitimă. Așa trebuia să fie săvârșită nașterea Ziditorului, căci Dumnezeu a primit să Se nască pentru izbăvirea celui rob de plăcere. Cine a fost așadar vrednic de aceasta? Cu siguranță a fost ea, cea născută în acea zi, în chip neobișnuit, din Ioachim și Ana, din rădăcina steapă. A fost nevoie, chiar mare nevoie, ca aceea care din leagăn și-a păstrat trupul curat, sufletul curat și gândurile curate, să fie arătată ca Maică a Ziditorului. A fost nevoie ca aceea care a fost adusă de mică la Templu, care a călcat pe locuri necălcate, să se arate ca un templu viu pentru El, Cel care i-a dat viață. A fost nevoie ca aceea care s-a născut în chip minunat dintr-un pântec stérp și care a înlăturat ocara părinților ei, tot ea să îndrepte greșala protopărinților ei. Căci prin ea, ca urmașă, a venit biruința asupra păcatului strămoșesc, pentru că ea a dăruit trup și a dat naștere lui Hristos, Mântuitorul neamului nostru". **pr. Constantin Sturzu** www.doxologia.ro

APEL LA RUGĂCIUNE PENTRU PACE

La sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului (8 septembrie 2013), Preafericitul Părinte Patriarh Daniel adresează ierarhilor, preoților, monahilor, monahiilor și credincioșilor din Patriarhia Română următorul apel la rugăciune pentru pace:

Deoarece în timpul prezent pacea este tot mai mult amenințată, adresăm un apel la rugăciune pentru pace, în data de duminică, 8 septembrie 2013, la sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, apărătoarea celor aflați în nevoi și necazuri, „bucuria și împăcarea lumii”.

În acest sens, îndemnăm pe toți ierarhii, preoții, monahii, monahiile și credincioșii din Patriarhia Română să înmulțească rugăciunile pentru pace. Toți oamenii avem datoria morală de a ne ruga și de a lucra pentru pace, după îndemnul Mântuitorului Iisus Hristos, Împăratul păcii, Care spune: „Feriți-vă făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema!” (Matei 5, 9).

Să folosim timpul acesta al sărbătorii Maicii Domnului spre a înmulți rugăciunea pentru pacea a toată lumea, dar mai ales pentru pace în Siria, Egipt și alte zone ale Orientului Mijlociu, unde mulți creștini sunt victime ale prigoanei și violenței. Să ne rugăm ca pacea să fie lumina vieții pentru toți oamenii, indiferent de religie sau cultură. Prin urmare, la Sfânta Liturghie, după citirea Sfintei Evanghelii, către sfârșitul ecteniei întreite se vor citi din Liturghier „rugăciunile pentru înmulțirea dragostei și dezlăcăinarea urii și a toată răutatea”.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

CUVÂNT CĂTRE COPIII ȘI TINERII DIN CUPRINSUL

EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE A ITALIEI

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Dragi copii și tineri învățăcei,

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu și Tatăl, și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

Dat fiind că în zilele care urmează începe un nou an școlar, început ce coincide și cu Noul An Bisericesc (în 1 septembrie), am socotit potrivit să vă adresez câteva gânduri părintești și câteva îndemnuri care să vă însoțească pe parcursul perioadei ce vă stă înaintea.

Pentru unii dintre voi, începutul școlii este un prilej de bucurie, pentru că vă regăsiți prietenii și colegii, iar pentru alții, un prilej de întristare sau de greutate sau chiar un prilej de regret că vacanța a trecut atât de repede... Unii dintre voi așteptați cu nerăbdare să învățați lucruri noi, alții vă temeți de greutatea învățatului și de ”temele pentru acasă” (compiti) pe care va trebui să le faceți înainte de a merge la joacă sau de a ieși cu prietenii...

Și pentru unii și pentru ceilalți e bine să știți că există un Însușitor și un Sprijin pe Care e bine să-L luați în considerare mai mult și mai atent: este vorba de Domnul Hristos Care ne-a făgăduit (promis) zicând: ”Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Mt. 28, 20). Așadar în tot timpul vieții noastre avem alături de noi pe nimeni altul decât pe Dumnezeu, însă de noi depinde dacă ținem sau nu seamă de aceasta. Ce putem observa este că, atunci când nu ținem seama de Dumnezeu, ni se întâmplă multe lucruri rele: gândim și vorbim mai urât și chiar facem lucruri pe care apoi le regretăm... Iar lucrurile sau vorbele rele uneori se mai pot ”repara”, dar alteori, nu... De aceea, în toată vremea e bine să ținem legătura cu Dumnezeu, așa cum telefonul mobil ține legătura cu rețeaua. Știți cum face telefonul mobil ca să-și semnaleze prezența? Trimite mereu câte un semnal prin care își semnalează prezența și caută rețeaua, zicând: ”Eu sunt aici. Tu unde ești?” Acest semnal se întâlnește cu semnalul care vine dinspre rețea prin care aceasta își face simțită prezența, spunând: ”Sunt aici! Te caut!”. Așa face și creștinul care vrea să fie mereu în ”rețeaua” lui Dumnezeu. Și trebuie să mai știți ceva: Dumnezeu are ”rețea” pretutindeni, are acoperire Totală.

Și ceva și mai important: noi avem ”credit” nelimitat și gratuit, cu Dumnezeu! Dar de noi depinde dacă îl folosim sau nu. Mai trebuie știut încă ceva: Dumnezeu nu are probleme nici cu recepția, nici cu emisia. Noi însă avem probleme și la recepție, și la emisie. Dar Dumnezeu ne-a

pus la dispoziție la fiecare dintre noi, încă de la Botez, o "echipă" de "asistență tehnică": pe îngerul păzitor care este mereu la dispoziția noastră; pe sfântul sau sfânta al cărui nume îl purtăm; iar dacă nu am primit nume de sfânt, ne stau la dispoziție sfinții care se pomenesc în ziua în care ne-am născut și toți ceilalți sfinți.

Apoi, în fiecare zi este "echipa de serviciu": sfinții care se pomenesc în ziua respectivă și care sunt nerăbdători să ne sprijinească în tot lucrul sau gândul bun și să ne ajute în dificultățile pe care le avem. Toți sfinții se află în permanență, în frunte cu Preacurata și Preasfânta Maică a Domnului, la "dispoziția" noastră, gata să ne ajute și să mijlocească (să intervină) pe lângă Domnul Hristos, atât pentru ajutorul nostru cât și pentru iertarea greșelilor pe care le facem, cu gândul, cu vorba sau cu fapta, și pe care le recunoaștem și pentru care cerem iertare. Ei sunt mereu "pe recepție" și primesc rugăciunile, cererile și chiar gândurile noastre doritoare de îndreptare, de iertare sau de ajutor. Ei, spre deosebire de noi, nu doar Îl aud pe Dumnezeu, ci au privilegiul și de a-L vedea, privilegiu dăruit lor adesea încă din timpul vieții, că zice Domnul: "Fericiți cei curați ci inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu" (Mt. 5,8).

Ce trebuie să mai știți este că una dintre cauzele pentru care apar probleme de emisie sau de recepție față de Dumnezeu se datorează gândurilor, vorbelor sau faptelor noastre "rele". Și "rele" înseamnă că ele merg împotriva a ceea ce gândește, voiește sau face Dumnezeu și toți cei care s-au unit cu el și s-au sfințit, adică sfinții.

Gândurile rele au efect negativ în special asupra "recepției" a ceea ce Dumnezeu, în mod direct sau prin îngerul păzitor sau prin sfântul ocrotitor, vrea să ne spună pentru a merge pe calea Lui. Acest fapt poate duce la lipsa de "semnal" din partea Lui Dumnezeu... Iar vorbirea de rău sau vorbirea urâtă au efect negativ în special asupra "emisie", că atunci când dorim să ne adresăm lui Dumnezeu, îngerului păzitor sau unuia dintre sfinți, cuvântul nostru iese ca apa dintr-un robinet ruginit, purtând amprenta "urâteniei" vorbelor pe care le-am rostit fără luare aminte. Iar când ajungem la fapte rele, atunci întreg "sistemul" nostru de emisie-recepție are de suferit și poate ajunge să se strice complet, adică să nu mai putem nici primi și nici trimite gânduri sau vorbe de rugăciune către Dumnezeu. Atunci inima, adică "centrala" prin care noi comunicăm cu Dumnezeu, nu mai resimte și nu mai primește nimic din partea lui Dumnezeu.

Dar pentru toate acestea există soluție, nu doar de reparație ci de totală reînnoire. Și de aceea, Dumnezeu știind că atunci când nu ne mai funcționează recepția și emisia e greu să le reparăm singuri și să intrăm pe "recepție" cu îngerul păzitor sau cu sfântul nostru ocrotitor, ne-a pus la dispoziție un ajutor văzut care este preotul. El se mai numește și "duhovnic", pentru că se ocupă în special de cele ce privesc lucrarea Duhului lui Dumnezeu în noi – adică de "circuitele" rețelei lui

Dumnezeu în noi. Dar se mai numește și "doctor" de suflute, pentru că ne ajută la vindecarea rănilor care apar pe suflet de pe urma rețelilor pe care le facem în gând, în cuvânt sau în faptă. De aceea, așa cum mergem la doctor și îi spunem, din proprie inițiativă, ce ne doare, tot așa noi trebuie să ne obișnuim și să ne adresăm periodic "doctorului" de suflet, fără nici o sfială, și să-i descoperim locurile unde ne doare și gândurile, vorbele sau faptele cu care am rănit pe cei din jur sau care aceștia ne-au rănit.

Aici aș vrea să vă atrag atenția și asupra importanței pe care o are "aproapele" nostru, adică "cel de lângă noi" în relația cu Dumnezeu. Domnul Hristos ne îndeamnă să iubim pe toți oamenii, nu doar "ca pe noi înșine" (Mc. 12, 31) ci "așa cum El ne-a iubit pe noi" (Ioan 13, 34). Adică să dorim binele pentru cel de lângă noi atât cât îl dorește și Dumnezeu; să nu-l rănim sau să-l necăjim și, dacă el ne rănește sau ne necăjește, să-l iertăm, așa cum vrem să ne ierte și pe noi Dumnezeu. Acest lucru se aplică cu atât mai mult față de părinții care ne-au născut și ne-au crescut și față de frații și surorile noastre. Deci iată că relațiile de "comunicare" și comuniune cu cei din jur depind și ele de relația noastră de comunicare - emisie-recepție - cu Dumnezeu.

De aceea e bine să știți ca Dumnezeu a dat preoților puterea de a "îngriji" și de a "pansa" toate rănila sufletului nostru, "reparând" astfel ceea ce nu funcționează și redându-ne din nou posibilitatea de a relua atât comunicarea cu Dumnezeu și cu slujitorii Săi, cât și cu cei din jur. Astfel "nodurile" și "legăturile" greșite pe care vrăjmașul lui Dumnezeu și al nostru – Diavolul – le face, ca să "bruieze" recepția noastră, sunt "dezlegate" prin rugăciunea preotului și apoi suntem reînnoiți prin "racordarea" noastră la "sursa" Vieții, prin împărtășirea cu Sfântul Trup și Sânge al Domnului Hristos.

Trebuie să mai știți că împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului Hristos are asupra noastră efectul transplantului și al transfuziei de trup și sânge sănătos pe trupul și sângele nostru, bolnave din cauza a tot ce gândim, spunem sau facem rău. Sfântul Trup al Domnului Hristos curățește și înnoiește trupul nostru, iar Sfântul Său Sânge curățește și înnoiește sângele nostru, pătrunde întreaga noastră ființă, trup și suflet, simțuri și sentimente, făcând din noi membre sau mădulare ale Trupului Lui. De aceea, bun lucru este să vă hrăniți mereu cu "hrana cea cerească", Trupul și Sângele Domnului ce vi se propun, sub forma Pâinii și a Vinului, duminică de duminică, la biserică. Astfel racordați la Trupul cel nemuritor al Domnului Hristos, "emisia" și "recepția" voastră se vor îmbunătăți mereu, până la a-L auzi și vedea pe Dumnezeu și la a rămâne în comunicare-comuniune cu El, împreună cu îngerul păzitor și cu toți sfinții, pentru veșnicie.

Cu aceste gânduri care sper că nu sunt prea greu de înțeles pentru voi, vă urez să aveți un an școlar ușor, cu multe împliniri, cu multe învățături noi, rugându-L pe Dumnezeu să vă binecuvânteze, împreună cu toți cei dragi ai voștri!

În sfârșit, vă rog pe toți părinții ca, împreună cu preoții, să dați prioritate și importanță crescând educației creștinești a copiilor și tinerilor voștri, pentru a putea nădăjdui pentru ei la un viitor frumos și aducător de rod bogat, la măsura sacrificiilor pe care le faceți pentru ei!

Cu părintească binecuvântare, la început de an școlar,

† Episcopul SILUAN

al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei

La Praznicul Nașterii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, Roma - 8 septembrie 2013.

Cel smerit nu cade niciodată

Cei mândri sfârșesc întotdeauna în chip tragic.

Cei mândri sfârșesc întotdeauna în chip tragic. Acela care a urcat în vârful plopului, acela cu siguranță va cădea și își va sparge capul. Cel smerit nu cade niciodată. Și cum ar putea să cadă? El se află mai jos decât

pământul! Mândria este asemenea unui balon de săpun, se umflă și zboară în înalt, dar într-o clipită se sparge și dispare. Smerenia însă este asemenea copacului binecuvântat: cu cât rădăcinile îi sunt mai adânc înfipte în pământ cu atât mai mult crește. Așa precum asupra celor mândri se abate blestemul lui Dumnezeu: "Cel ce se va înălța pe sine se va smeri", tot astfel și cu cei smeriți se împlinește binecuvântarea dumnezeiască: "Cel ce se va smeri pe sine se va înălța". (Arhimandrit Serafim Alexiev, *Despre Smerenie și Mândrie, Editura Sophia, București, 2007, p. 99*), www.doxologia.ro

1 An de la editarea revistei parohiale „Foia creștinului ortodox din Pescara și provincia”

Duminică 8 Septembrie, la măritul praznic al Nașterii Maicii Domnului, parohia noastră îmbracă haina de sărbătoare.

În anul 2012, cu binecuvântarea Preasfințitului Episcop Siluan al Italiei și cu ajutorul Maicii Domnului, a luat naștere revista parohială „Foia creștinului ortodox din Pescara și provincia”.

După un an de la apariția sa, „Foia creștinului ortodox din Pescara și provincia” a adunat un număr de 35 de ediții, reprezentând peste 400 de articole, care au fost imprimate în peste 1700 de exemplare color, toate fiind distribuite gratuit credincioșilor.

Cu ocazia acestui moment aniversar, câțiva dintre credincioșii parohiei noastre, cititori fideli ai revistei parohiale, au dorit să ne împărtășească gândurile și impresiile lor cu privire la revista parohială:

„Foia creștinului ortodox din Pescara și provincia” îmi place pentru că ea cuprinde articole nu doar interesante, ci și foarte folositoare. Are un conținut destul de bogat, la zi cu sărbătorile religioase desfășurate și cu problemele credincioșilor de azi. Este o revistă mică dar cuprinzătoare cu un design frumos și simplu.

Conținutul revistei este foarte util pentru noi credincioșii, care avem nevoie să creștem și să ne hrănim și întărim duhovnicește.

Părintele Dionysios pune: „Citește mult că Dumnezeu să-ți limpezească mintea” sau îndemnul Părintelui nostru Iustin Pârnu care spunea „Dumnezeu o să ne ceara socoteală că nu am citit” și ne sfătuiește să citim viețile Sfinților și învățăturile lor, noi trebuie să le urmăm sfaturile, iar revista ne ajută mult în acest sens. Este un început, care ne deschide noi punți către cunoașterea religioasă atât de folositoare sufletului.

Revista Parohială Pescara apărută la inițiativa părintelui nostru Alin Iarca și cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan, care împlinește un an de la înființare se dovedește deci, o apariție laudabilă și foarte de folos creștinilor parohiei noastre, o legătură de suflet cu cititorii. Are un conținut adaptat timpului nostru, ținând seama de condițiile în care trăiesc românii în general și românii din străinătate în special. Ea vine în întâmpinarea credincioșilor ortodocși fiind o publicație de unde credincioșii pot găsi răspuns la multe întrebări de natura duhovnicească nefiind doar un simplu instrument de informare religioasă. Ea reprezintă un mod de apropiere de tradițiile creștine, de conservare și de creștere a omului, azi tot mai dezorientat spiritual.

Revista cuprinde în paginile ei o serie de articole contextuale sărbătorilor religioase ale bisericii noastre; pilde din pateric (istorioare atât de profunde încât nu m-a lăsat inima să nu le povestesc și altora sau să le postez pe rețelele de socializare), care sunt prețioase învățături cum ar fi ale sfinților din toate vremurile; învățăturile de mare preț ale Sfinților Părinți; fragmente din Sfintele Scripturi (Pericopa Apostolică, Evanghelia zilei și altele); cuvinte de folos ale unor mari teologi și mari duhovnici ai ortodoxiei; subiecte care se referă la sărbătorile creștine; subiecte de mare actualitate cum ar fi secularizarea societății și descreștinarea creștinismului, care ne îndeamnă către meditație și multă rugăciune.

Revista are un rol pozitiv în educarea religioasă, având menirea să trezească credința adormită în noi, pentru că noi românii se spune, avem credința sădită în inimi de veacuri, chiar dacă nu ne dăm seama întotdeauna.

Revista ne îndeamnă să răspundem pozitiv chemării bisericii noastre dreptmăritoare, care este un mijloc de umanizare și de mântuire și care nu se depărtează de realitatea actuală ținând cont tot mai mult de condițiile în care trăiesc credincioșii ei.

Tatăl Nostru care este în Ceruri să ne povățuiască pe Calea Adevărului dimpreună cu a Sa Maică și să ne lumineze ca să ne înălțăm sufletele cât mai aproape de El. Amin!
Silvia Boghici

Revista parohială este hrana noastră sufletească pentru că citind-o nu poți rămâne indiferent, este foarte educativă, pentru că reflectă realitatea în care trăim. Ce frumos ar fi dacă noi toți ne-am aduce aportul scriind câte un mic articol pe teme diverse. Eu aș vrea să scriu despre importanța primordială a educării copiilor. În dorința de a face toate voile copiilor noi nu facem altceva decât să dezvoltăm în ei egoismul și știm foarte bine la ce duce acest lucru. Acel copil niciodată nu-și va iubi aproapele și va dori să aibă din ce în ce mai mult pentru el. Ce frumos spunea cuviosul Siluan Athonitul „Dacă fiecare dintre noi ar reuși să-și iubească aproapele atunci ar fi raiul pe pământ”.

Fiecare dintre noi poate face un lucru foarte simplu și folositor sufletului pentru aproapele lui, să ne rugăm neîncetat unii pentru alții, pentru că rugăciunea este arma împotriva diavolului și să încercăm să nu mai judecăm pe nimeni căci avem toți un singur judecător pe Bunul Dumnezeu. Tot Sfântul Siluan Athonitul spunea „Spre a fi împreună cu Domnul trebuie să fim asemenea Lui, sau asemenea pruncilor, smeriți și blânzi și să slujim Lui după cuvântul Domnului, unde sunt eu, acolo și slujitorul meu va fi și noi vom fi cu El în Împărăția Cerului”. **Lucreția Gruia**

Nu este simplu să fac doar un rezumat al revistei parohiale „Foia creștinului ortodox din Pescara și provincia”, la acest ceas de sărbătoare, deoarece, constat că aceasta este concepută cu o mare dragoste, dăruire și profesionalism, având un conținut amplu, elevat și diversificat.

În fiecare număr al revistei parohiale, încă din primele rânduri ne sunt relatate pe rând pericopa apostolică și pericopa evanghelică ale fiecărei duminici.

În acest prim an de când revista parohială a început să fie tipărită, am găsit printre altele și articole foarte importante cum ar fi:

“Ce folos primește sufletul când îl pomeneste preotul la Sfânta Proscomidie?”, “ 10 lucruri de știut la

prima spovedanie”, “ Nu putem trăi fără Sfânta Împărtășanie”, “ Păcatul timpului pierdut”, “ Scrisoare deschisă poporului român, transmisă de arhimandritul Iustin Pârvu”, “Sfinții Români”, dar și câteva conferințe duhovnicești petrecute în viața parohiei.

O mare importanță se dă, tot prin intermediul revistei parohiale și pastoralelor membrilor Sfântului Sinod, dar și numeroasele evenimente care au avut loc sau va urma să se susțină pe tot cuprinsul Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei.

Revista parohială m-a ajutat să înțeleg mai bine învățăturile “ Sfințelor Evanghelii ” , să cunosc mai profund “ Viețile Sfinților” și aflând diverse pilde citate din Pateric sau Filocalie, de unde suntem îndrumați să fim mai buni, mai milostivi, să ne iubim aproapele, să avem credință puternică, inimă curată, iar cu toate acestea vom putea cere, spre folosul sufletului nostru, mântuirea de la Dumnezeu.

În această revistă putem întâlni și diferitele programe sociale, culturale și duhovnicești ce au loc în parohia noastră.

Printre acestea nu pot să uit programul prin care ne dorim să strângem fonduri pentru construirea centrului socio-cultural “Sfântul și Dreptul și Simeon și Sfânta Prorociță Ana”, „Ctitorim împreună Biserica pentru parohie”.

Sfinții, rugăciunile curate, pacea din sufletele lor, ducând totodată și o luptă duhovnicească împotriva patimilor și a răului, rugându-se neîncetat pentru oameni. M-a impresionat acest articol despre „Sfințenie” și cui îi oferă Dumnezeu acest har.

Citez: „N-o să avem niciodată rugăciune curată și pace în suflet așa cum o aveau „sfinții”, atâta timp cât noi avem păcate în suflet și nu ne iubim oamenii de lângă noi!” Trebuie să luptăm cu noi înșine, să scăpăm de egoism, de mândrie, de lăcomia pântecului, de nerăbdare, de vorbe urâte și de mai multe altele, pentru ca să nu ne rănim familiile, prietenii, cunoștințele și pe toți cei cu care avem relații, apoi ne învăța cum să fim plăcuți lui Dumnezeu. Atunci când o să păcătuim mai puțin, când o să renunțăm la noi mai mult... atunci vom simți harul lui Dumnezeu în sufletele noastre!

În concluzie, această revistă, este o mică capodoperă a credinței noastre ortodoxe române, concepută cu scopul mântuirii neamului românesc.

Așa să ne ajute Dumnezeu! **Iosebică Virginia**

„Foaia Creștinului Ortodox din Pescara și Provincia” mult așteptată și citită cu atenție, reprezintă pentru mine un îndrumător în cele ale credinței, un îndrumător de viață cu folos duhovnicesc.

Încă cu prima pagina – Pericopa Apostolică, Sfânta Evanghelie a duminicii respective, fragmente din Noul Testament, exemple din viețile Sfinților Părinți, sfaturi duhovnicești folositoare privind modul de comportare în biserică, (cum să ne rugăm, cum să ne îmbrăcăm) acasă, în familie, păstrarea și cultivarea credinței ortodoxe, a identității românești (limba, datini strămoșești), cultivarea valorilor și a faptelor bune – o foaie completă, educativă. **Maria Vîrlan**

Revista parohială este un izvor de întrebări și răspunsuri cu privire la credința noastră spre mântuire. Ar trebui să fim mult mai atenți cu grija aproapelui, așa cum a făcut și Domnul nostru Iisus Hristos, când pentru noi s-a răstignit pe cruce spălându-ne păcatele noastre ale omenirii. Prin voia Tatălui împlinindu-se ce au prevestit proorocii cum spun părinții „mântuiește-te cât mai este timp nu căuta să-ți agonisești comori pe pământ fă-le în cer să fie bine plăcute Domnului spre viața veșnică sufletului”.

Revista ne mai îndeamnă să avem inimile pline de bucurie când venim duminică la întâlnirea cu Hristos, pentru a ne bucura de cuvintele pline de har din Sfânta Evanghelie și să mâncăm sfântul trup și sânge al lui Hristos, hrana nemuritoare și sfântă vindecare a oricărei boli sufletești și trupești. Astăzi, noi oamenii ne gândim mai mult la trup decât la suflet, îl îngrijim aranjând să nu ducă lipsă de nimic. Dar oare sufletul îl cercetăm cu atenție să nu-i lipsească ceva mult mai important, decât toate bogățiile și strălucirea banilor, care în acest context oamenii nu mai gândesc (?). Oare credem că acolo sus Dumnezeu Bunul ne va întreba cât am agonisit? Nu ne va cerne după faptele pe care le facem? Poruncile nu le mai ținem, rugăciunea este ultimul lucru la care ne gândim! Oare toți sfinții noștri l-au urmat pe Hristos pentru un interes anume? Nu. Ei aveau iubire de Hristos, ca o sete continuă. Să venim și noi la Hristos în biserică lui, pentru a fi împreună la Sfânta Liturghie.

Revista parohială ne îndeamnă să privim credința ca pe o vindecare continuă a sufletului. Avem arma, o deținem, important este să o descoperim prin rugăciune, post și spovedanie că mai apoi vom înțelege importanța credinței. Pe pământ, nimic fără Hristos și Maica Preacurată Fecioara Maria, care este și protectoarea revistei noastre, nu se poate împlini, așa (de) acum și în toți vecii!

Mihaela Gruia

Cât de săraci suntem

Un tată bogat, dorind ca fiul său să știe ce înseamnă să fii sărac, l-a dus să petreacă câteva zile la o familie de țărani. Fiul a stat 3 zile și 3 nopți la țară.

Revenind la oraș, în automobil, tatăl l-a întrebat:

- Ce părere ai de experiența avută?

- Bună, îi răspunse fiul, puțin rezervat.

- Ai învățat ceva? insistă tatăl.

- Că noi avem un câine, iar ei au patru. Că noi avem o piscină cu apă tratată, care ajunge până la jumătatea curții.

Ei au un râu întreg cu apă cristalină, cu pești și alte lucruri frumoase. Că noi avem lumină electrică în grădină, dar ei au stelele și luna pentru a-i ilumina.

Grădina noastră ajunge până la zid. A lor se întinde până la orizont.

Noi cumpărăm mâncarea; ei o gătesc.

Noi ascultăm CD-uri... Ei ascultă simfonia continuă a păsărilor, greierilor și a altor mici animale... ..toate acestea, însoțite adesea de cântecul unui vecin care își lucrează pământul.

Noi folosim microundele. Ceea ce mănâncă ei are gust de foc lent.

Pentru a ne proteja, ne înconjurăm de ziduri cu alarmă... Ei trăiesc cu ușile ca și deschise, protejați de prietenia vecinilor.

Trăim conectați la telefonul mobil, calculator, televizor. Ei sunt “conectați” la viață, cer, soare, apă, verdele câmpului, animale, la umbră, la familia lor.

Tatăl rămase impresionat de profunzimea fiului său. Cel din urmă concluzionează:

- Mulțumesc că mi-ai arătat cât de săraci suntem! În fiecare zi ne simțim săraci observând natura, care este grandioasa operă a lui Dumnezeu. Ne preocupăm doar de a AVEA, a AVEA mai mult și tot mai mult, în loc să ne preocupăm de a FI.

www.doxologia.ro

Cuvinte alese din nectarul duhovniciei

Sfântul Simeon Noul Teolog spune că nu ceea ce face omul contează pentru viața veșnică, ci ceea ce este el, dacă este asemenea lui Iisus Hristos Domnul nostru sau dacă este diferit și neasemănător Lui:

„În viața viitoare, creștinul nu este cercetat dacă s-a lepădat de lumea întreagă pentru dragostea lui Hristos sau dacă și-a împărțit bogățiile sale săracilor, sau dacă a postit, sau a privegheat, sau s-a rugat, sau a plâns, sau s-a tânguit pentru păcatele sale, sau dacă a făcut orice alt lucru bun în această viață, ci este cercetat cu grijă dacă are vreo asemănare cu Hristos, așa cum un fiu seamănă cu tatăl său.” (Sfântul Simeon Noul Teolog). Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu și nouă, tuturor!

CAMPANIA DE STRÂNGERE DE FONDURI "CITITORIM ÎMPREUNĂ BISERICĂ PENTRU PAROHIE"

- prin donație direct la Parohie, solicitând chitanță.
- prin virament bancar în contul deschis la Banca Prossima, IBAN:
IT56M0335901600100000017870
- cu filă de cec, specificând la beneficiar "Parrocchia Ortodossa Romena Pescara" înmănat preotului paroh și solicitând chitanță.

LOCUL ȘI PROGRAMUL SLUJBELOR ÎN PAROHIA NOASTRĂ

Locul unde Parohia Ortodoxă Română Pescara "Sfântul și Dreptul Simeon și Sfânta Prorociță Ana" oficiază Sfintele slujbe este în cadrul Bisericii catolice „Gusu Maestro” (la parterul unui bloc). situată în zona Portului Turistic Pescara, Piazza Luigi Rizzo Nr.15.

SE POATE AJUNGE LA BISERICĂ :

- cu mașina pe SS 16 direcție Portul Turistic
- cu autobuzul numărul 10 și coborând în zona Portului Turistic

PROGRAMUL:

- II și a IV Miercuri din lună de la ora 16.00 –Vecernie, Acatistul zilei și Sfânta Spovedanie.
- Sâmbătă: pomenirea celor adormiți la 9.00 și Spovedanie
- de la ora 18.30- Vecernia zilei și Spovedanie.
- Duminică și în zilele de sărbătoare cu cruce roșie de la ora 9.00- Utrenie și Sfânta Liturghie

- I și a III Miercuri din lună Vecernia zilei începând cu ora 16.00 în strada Clemente de Caesaris (CARMINE), Penne (parohia catolică de la Carmine). De la ora 17.00 programul parohial „Ora de religie” cu copii din zonă .

- II și a IV Vineri din lună,Vecernia zilei la Torre de Passeri la Biserica Madonna dell' Arco de la 17.00. De la ora 16.00 programul parohial „Ora de religie” cu copii din zonă.

Programul parohial „Ora de religie” cu copii, se desfășoară în fiecare Sâmbătă începând cu ora 16.00, în via Giovanni Chiarini 19/A, Montesilvano.

Pr. Alin Iarca - Tel. 329 46 90 311

CONTACT:

E-mail: pr.aliniarca@yahoo.it

Web: www.parohia-pescara.it

ANUNT IMPORTANT

*Începând din luna septembrie 2013, în parohia noastră se va activa programul parohial „O șansă pentru viață”. Prin acest program un grup de voluntari din parohia noastră va contribui la salvarea de vieți omenești, prin donarea de sânge la spitalul civil din Pescara. Cei ce vor să se înscrie în acest program să se adreseze preotului.

* Începând din anul 2013, în cadrul parohiei noastre există programul “La mulți ani de ziua ta!”.

Prin acest program, se vrea a se ajunge la unitatea parohiei, făcând ca momentele unice din viața noastră, anume serbarea zilei de naștere, să fie împărtășite și celorlalți.

În acest an fiecare dintre cei ce s-au înscris în acest program sau au săvârșit Sfinte Taine în parohia noastră, au fost sunați de ziua lor de către preotul paroh.

Se vrea ca în anii viitori să se facă o rubrică în revista parohială și pe site-ul parohial, care să amintească nouă tuturor de sărbătorii săptămânii.

Cei ce doresc să se înscrie în acest program, pot trimite un mail sau sms (vezi Contact), în care să specifice numele, prenumele persoanei sau persoanelor, numere de contact, zona de reședință și data nașterii.

Anul 2 N° 27, 01.09.2013. Acest număr s-a tipărit în 60 de exemplare și se distribuie gratuit împreună cu pastorală Preasfințitului Siluan, Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Italie la începerea noului an bisericesc.

BISERICA ESTE LOCUL UNDE SUNT SALVAȚII CEI CONDMNATI LA MOARTE.

DE CE? PENTRU CĂ PLATA PĂCATULUI ESTE MOARȚEA (ROMANI VI, 23) - SFÂNTUL EFREM SIRUL

SLAȘI LA DUMNEZEV PENTRU TOATE!

